

[Wilhelm.]

sprang fra en 13. til en 15. vurdering, for det var jo kun i gennemsnittet, at disse vurderinger var steget 101 pct., var det vist for at være helt præcis, mens der var en fantastisk spredning over denne stigning.

Så hvis man alvorligt havde ment, at man ønskede at aftrappe, hvad havde så været mere naturligt end at holde fast ved det gamle grundlag og så sige: vi aftrapper ud fra det. Når man overhovedet tyr til at benytte den nye vurdering med de vilkårligheder, der ligger over for den enkelte parcelhusbeboer i sådanne regler, var det også et indicium for, at man i virkeligheden ikke mente det med aftrapning særlig alvorligt.

Lad mig så sige — det synes jeg skal siges allerede nu — at vi vil ved næste vurdering efter alt at dømme komme til at stå i præcis den samme situation, hvis man nu vil bruge disse midlertidige ordninger, som ligger i det lovforslag, vi behandler i dag. Med lejeværdigrundlaget på 15. alm. vurdering plus 15 pct., plus 25 pct., plus 35 pct. og med den prisudvikling, vi kender i den sektor, og som rent midlertidigt er gået en lille smule langsommere nu her — men ingen tror jo på, at det er varigt — vil det betyde, at ved 4 års periodens udløb er der et efterslæb i lejeværdierne på et halvt hundrede procent. Med de sædvanlige prisudviklinger slår disse gennemsnitlig 10½ pct. om året jo slet ikke til, og det vil sige, at hvis man ved den næste vurdering overhovedet har til hensigt at lade lejeværdierne følge med den udvikling, vurderingerne har taget, vil man stå i præcis den samme ulykkelige situation en gang til, hvor det kommer til at virke som en meget, meget hård nød, man lige pludselig smider i hovedet på parcelhusejerne, til trods for at de i realiteten kun har fulgt med det, som andre boligtagere har fulgt med til. Det er det, man lægger op til med at køre med 15. alm. vurdering med skalaerne plus 15 pct., plus 25 pct., plus 35 pct., det tør jeg godt profetere allerede i dag.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

For at begynde med det sidste vil jeg gerne sige til hr. Wilhelm, at jeg tror — sådan opfattede jeg det i hvert fald — at der foreligger en misforståelse. Denne stigning i vurderingen på 101 pct. var jo ikke fra 14. til 15. vurdering. Det var ikke for en 4-årig periode, det var for en 8-årig periode, og vi havde fra 14. til 15. vurdering en stigning, jeg tror, den lå på 44-45 pct.

Jeg skal ikke kunne gætte på, om stigningen vil blive større i den næste 4-årige periode, men hvis man ser på dette forløb sammenholdt med de stigninger, der er aftalt her, er der ganske god parallelitet i størrelsen.

Jeg vil gerne til hr. Kaj Hansen sige, at vi har en aftale 6 partier imellem, en aftale, som går ud på, at vi pr. 1. januar 1976 skal påbegynde afviklingen af de nuværende beskatningsregler. Der må det være naturligt, at når der fremlægges et dokument, det dokument, som vi ventede skulle være udgangspunktet for denne afvikling, så drøfter man de 6 partier imellem, om man er enig i det forslag, der ligger, og drøfter alternativt andre muligheder.

Men jeg vil gerne tilføje, at det er klart, at man har mulighed for allerede nu i skatte- og afgiftsudvalget at tage dette spørgsmål op til drøftelse, og det er jo i hvert fald lige så klart, at de forslag, som måtte komme, vil få deres helt sædvanlige gang i folketinget.

Jeg vil godt derefter sige til hr. Ømann, at helt så enkelt, som hr. Ømann vil gøre det til med skelnen mellem erhvervsmæssig og privat gæld, er det nu nok heller ikke, så havde vi nok haft et konkret forslag i folketinget for længst om det; jeg er helt opmærksom på, at vi har haft en række forslag til folketingsbeslutning. Men jeg er indstillet på, at arbejdet med de muligheder, der ligger her, skal afprøves.

Må jeg sige til hr. Gudme, at han gerne må tage mine bemærkninger som udtryk for et dementi af den overskrift, der hed „Mini-